

кораваха и распнѣти-ти съ него разбойницы. Я отъ шестый часъ стана тѣма посичка-та земля, до деветый часъ. Я около деветый часъ извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и казѣваше: „Или, Или, лама савахдани?“, то есть: Боже мой, Боже мой, защо си ма оставилъ? И нѣкои отъ стоѣцы-ты тамо, като чѣха, дѣмаха: Иліа зове той. И тѣтакси единъ отъ тѣхъ съ за втече, и зѣ гѣва, та ѣх напѣлни съ оцетъ и (ѣх) обѣи на трѣстѣ, и даваше мѣ да пѣе. Я дрѣгн-ти казѣваха: Остави да видимъ да ли ще доде Иліа да го избави. Я Исусъ, като извика пакъ съ голѣмъ гласъ, издѣхна. И ето завѣса-та на храмъ-тъ раздра съ на двѣ отъ горѣ до долъ; и земля-та съ потрѣси, и каманіе-то съ распѣнаха. И гробове-ти съ раствори-ха, и много тѣлеса на ѹмрѣлы-ты свѣты възстанѣха, И като излѣзо-ха отъ гробове-ты, слѣдъ негово-то възкрѣсеніе, влѣзоха въ свѣтлый градъ, и ѣви-ха съ на мнозина. Я стотникъ-тъ и съ него конто па-заха Исуса, като видѣха земле-тресеніе-то и (все) цю стана, ѹпла-ши-ха съ много, и дѣмаха: Исти-на Сынъ Божій бѣ тойзи.

Евангеліе осмо.

Отъ Лѣка, зачало. 111.

Въ онова врѣмѣ, караха съсъ Исуса и дрѣгы два-ма, (конто) бѣха злодѣй-цы, да ги затрыжѣтъ. И когато додоха на мѣсто-то, което съ нарича Лобно, тамъ распнаха

него и злодѣйцы-ты, едного отъ де-сно а дрѣгнго отъ лѣво. Я Исусъ казѣваше: Отче, прости имъ, защо-то незнажѣтъ цю правѣтъ. И като дѣлаха дрѣхы-ты мѣ, мѣтнаха жребіе. И стоѣше народъ-тъ тагѣ-даше. Я заедно съ него и начал-ницы-ти рѣга-ха съ и казѣваха: Дрѣгн избави, да избави себе си, ако е той Христосъ избранный Бо-жіи. Подиграваха мѣ съ оцѣ и вой-ни-ти, като пристѣпѣваха (до него) та мѣ подаваха оцетъ; И казѣва-ха: Ако си ты Царь Іудейскый, избави себе си. Я имаше и надписъ надъ него отгорѣ написанъ съ пи-смена Гръцкы, Римскы и Еврейскы: **ТОЙЗИ Е ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙ-СКЫЙ.** И единъ-тъ отъ обѣсе-ны-ты злодѣйцы, хѣлаше го и ка-зѣваше: Ако си ты Христосъ, из-бави себе си и насъ. Я дрѣгн от-говори, и мѣ запрѣтаваше и казѣ-ваше: Ни отъ Бога ли не съ бо-ишь ты, който си въ исто-то осѣ-жденіе? ный праведно (съ ѹ осѣде-ни); защото възпріимамы досто-но-то на това цю смы сторили; а тойзи ницю зло не е сторилъ. И ка-зѣваше на Исуса: Помани ма, Го-споди, когато додѣшь въ царство-то си. И рече мѣ Исусъ: Истина ти казѣвамъ, днесъ ще бѣдѣшь съ мене въ рай. Я бѣше кждѣ шес-тый часъ, и стана тѣма по сичка-та земля до деветый часъ: И по-тъмнѣ слѣнце-то, и завеса-та на храмъ-тъ съ раздра прѣзъ срѣдъ. И извика Исусъ съ голѣмъ гласъ и рече: Отче, въ твои-ты рѣцѣ прѣ-давамъ дѣхъ-тъ си. И това като рече издѣхна. И като видѣ стот-

никъ-тъ

